

F. t. l. om radio- og fjernsynsvirksomhed

udøvende kunstnere m.fl., hvis værker og præstationer indgår i de pågældende programmer. Dette vil også gælde for en tekstning og tidsforskydning, som eventuelt måtte blive foretaget i hybridnettets overordnede dele.

3. Præcisering af bestemmelserne vedrørende lokal radio og tv

De ovenfor nævnte forslag aktualiserer i sig selv behovet for at sikre, at de lokale medier udøver deres virksomhed selvstændigt – og alene inden for det geografisk begrænsede område, som den lokale tilladelse omfatter. Derudover har der på visse områder vist sig at være behov for at justere eller udbygge de gældende bestemmelser. Erfaringerne fra den gældende ordning viser således, at de lokale nævn i visse tilfælde har savnet fastere holdepunkter for deres administration.

Det foreslås på denne baggrund bl.a. at foretage en yderligere præcisering af kravet om at programvirksomheden skal udøves selvstændigt, specielt med henblik på at forebygge at lokale stationer indgår i forskellige samarbejdsforhold der vil være i modstrid med intentionerne bag lokalradio- og tv-ordningen.

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at alle sager behandles og afgøres lokalt. Kun i tilfælde, hvor de lokale nævn ikke har tilstrækkelige forudsætninger for at vurdere om der foregår overtrædelser af de gældende regler, nemlig i network-sager, der omfatter flere lokalområder, er sagen henlagt til det centrale udvalg – Udvalget vedr. Lokal Radio og TV – som 1. instans. Desuden er mulighederne for at påklage de lokale afgørelser stærkt begrænsede, idet det kun er de lokale nævns mere indgribende afgørelser – om nægtelse eller inddragelse af en tilladelse – som kan indbringes for Udvalget vedr. Lokal Radio og TV.

Erfaringerne med ordningen har imidlertid vist, at der også i andre sagstyper end de ovenfor nævnte kan være et behov for fra centralt hold at kunne gribe ind med henblik på sikring af en lovmæssig forvaltning.

Udvalgets kompetence til som 1. instans at behandle network-sager foreslås således udbygget, så den også kommer til at omfatte relationerne mellem lokale tilladelseshavere og radio- eller fjernsynsforetagender, hvis virksomhed ikke er omfattet af den lokale tilladelsesordning, f.eks. satellit- eller kabelforetagender. Erfaringerne viser, at de lokale nævn, som efter de gældende regler varetager denne type sager, kan have vanskeligt ved at håndtere disse.

Det foreslås desuden at udvalget får mulighed for selv at tage sager, der som udgangspunkt behandles

lokalt, op – dvs. at udvalget gives en såkaldt »call-in« beføjelse m.h.t. de lokale afgørelser. Udvalget vil i den forbindelse dels kunne pålægge et lokalt nævn at tage en sag op til behandling, enten i form af en genoptagelse af en tidligere truffet afgørelse, eller i tilfælde hvor det lokale nævn udviser passivitet med hensyn til behandlingen af en sag, dels undtagelsesvis selv kunne træffe afgørelse i en i øvrigt lokal sag.

Forslagene må forventes i højere grad at sikre en ensartet praksis, ligesom de formentlig vil tilskynde de lokale nævn til i højere grad at leve op til de gældende regler om tilsynspligt.

I den gældende lov er det ikke nærmere fastlagt, hvor mange kommuner et fælles lokalradio eller -tv nævn skal kunne omfatte. Af forarbejderne fremgår dog, at udgangspunktet er at alene et fåtal af kommuner i et område, der naturligt kan betegnes som ét lokalområde, kan etablere fælles nævn. Et lokalområde må under ingen omstændigheder blive så stort, at programvirksomheden bliver af regional karakter.

Det foreslås, i lyset af den stedfundne udvikling m.h.t. nedsættelsen af fælles nævn, at det i loven præciseres, at et fælles nævn som udgangspunkt højest kan omfatte 5 kommuner. Det foreslås samtidig, at Udvalget vedr. Lokal Radio og TV gives kompetence til at godkende fravigelser af denne hovedregel i tilfælde hvor der foreligger et naturligt fællesskab mellem flere end 5 kommuner, som ønsker at oprette et fælles nævn. Udvalgets godkendelse vil ikke være nødvendig i tilfælde, hvor der alene er tale om en uændret videreførelse af et tidligere nedsat fælles nævn bestående af flere end 5 kommuner.

4. Reklamer og sponsorering i tekst-tv

Tekst-tv forstås i dette lovforslag som den del af programvirksomheden, seerne får adgang til ved at indstille deres modtagere på et ordinært program og derefter vælge det tilhørende tekst-tv program.

Tekst-tv er ikke særskilt reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, men betragtes som en del af programvirksomheden og er således omfattet af lovens almindelige regler for denne. Danmarks Radio, TV 2 og visse lokal-tv stationer sender i dag tekst-tv.

De gældende regler om reklame og sponsorering i tv er udelukkende udformet med henblik på den ordinære programflade og kan ikke overføres til tekst-tv. Heraf følger, at reklamering og sponsorering i dag ikke er tilladt i tekst-tv. Mangelen på udtrykkelige bestemmelser har imidlertid – navnlig inden for lokal-tv – givet anledning til en vis tvivl om den gældende retstilstand. Der er derfor behov for en nærmere regulering.

Det foreslås således, at der gives mulighed for reklamer i tekst-tv i TV 2, satellit-tv og lokal-tv. Vedrø-